

Ο Άγιος Σιλουανός και η αναζήτηση του Θεού (Πρωτοπρ. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

α) Η άπειρη αγάπη του Τριαδικού Θεού για ολόκληρη την ανθρωπότητα αποκαλύπτεται πάντοτε, έστω κι αν αυτό αμφισβητείται και δεν γίνεται εύκολα αντιληπτό. Οι Πατέρες διδάσκουν ότι η δημιουργική, προνοητική και συνεκτική ενέργεια του Θεού εξακτινώνεται σε όλο τον κόσμο και την κτίση. Ενώ η αγιαστική και θεοποιός θεία ενέργεια εκχέεται απλόχερα στην Εκκλησία διά των μυστηρίων. Έτσι, κάθε μέλος της δεν εγκαταλείπεται μόνο και απaráκλητο. Ενθαρρύνεται και εμπνέεται στη ζωή του Πνεύματος με διάφορους τρόπους.

β) Στις μέρες μας, παρά τη γιγάντωση του κοινωνικού κακού και την αλλοτρίωση, αναδεικνύονται νέοι άγιοι, φανερώνονται χαρισματικοί γέροντες και δίδονται ευκαιρίες επανευαγγελισμού και αναζωπύρωσης των θείων χαρισμάτων. Κατά τον εικοστό αιώνα εντάχθηκαν στο αγιολόγιο της ορθοδόξου Εκκλησίας πολλοί άγιοι, οι οποίοι διά του παραδείγματος και των συγγραφών τους συνέβαλαν στην αναγέννηση της εκκλησιαστικής ζωής. Μεταξύ αυτών συναριθμείται και ο Άγιος Σιλουανός Αθωνίτης, ρώσος την καταγωγή, που τιμάται στις 24 Σεπτεμβρίου.

γ) Πρόκειται για μια ξεχωριστή προσωπικότητα, που δόθηκε ολοκληρωτικά στην εμπειρική αναζήτηση του Θεού. Σε ηλικία τεσσάρων ετών εμφυτεύθηκε στην καρδιά του η αμφιβολία για την ύπαρξη του Θεού από κάποιον πλανόδιο βιβλιοπώλη, που φιλοξένησε στο σπίτι τους ο πατέρας του. Εκείνη την ώρα σκέφθηκε: “Όταν μεγαλώσω θα περιέλθω όλην την γην προς αναζήτησιν του Θεού” (βλ. Αρχιμ. Σωφρονίου, “Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης”, Έσεξ Αγγλίας 1995).

δ) Σε ηλικία δεκαεννέα ετών, ενώ εργαζόταν σε συνεργείο ως ξυλουργός, έλαβε

την απάντηση που ζητούσε. Η οικονόμος του συνεργείου, επιστρέφοντας από προσκύνημα στον τάφο του εγκλείστου Ιωάννου Σεζένωφ, διηγούνταν στους εργάτες τα θαύματά του. Ορισμένοι από αυτούς επιβεβαίωσαν τα λεγόμενα της οικονόμου. Όταν τα άκουσε αυτά ο Συμεών (δεν είχε λάβει ακόμη το όνομα Σιλουανός), σκέφθηκε: “Εάν ούτος είναι άγιος, άρα ο Θεός είναι μεθ’ ημών, και δεν είναι αναγκαίο να περιοδεύσω όλον τον κόσμο προς αναζήτησιν αυτού”.

ε) Με τη σκέψη αυτή η καρδιά του πυρώθηκε από την αγάπη του Θεού. Η χαρά του που ξαναβρήκε την πίστη ήταν μεγάλη, αφού για δεκαπέντε χρόνια αμφέβαλλε. Τον εντυπωσίαζαν οι βίοι των αγίων, αλλά ζούσε ακόμη κοσμική ζωή. Τελικά το ανήσυχο πνεύμα του τον οδήγησε στο Άγιον Όρος, όπου επιδόθηκε με ένταση στην άσκηση και την καρδιακή προσευχή. Πάλευε κυριολεκτικά με τους πειρασμούς, αλλά με την επίσκεψη της χάριτος και την εμπειρία του θείου φωτός αναδεικνυόταν νικητής. Βίωνε την οδύνη της απουσίας της χάριτος αλλά και τη γλυκύτητα της θείας επίσκεψης.

στ) Όταν ο Άγιος Σιλουανός ζήτησε από τον Θεό την οδό της ταπείνωσης, του αποκαλύφθηκε ο λόγος: “Κράτα τον νου σου στον Άδη και μη απελπίζου”. Ασκώντας το διακόνημα του οικονόμου στο μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονος, είχε υπό την εποπτεία του διακόσιους περίπου εργάτες. Το γεγονός αυτό, ενώ κάποια στιγμή τον κούρασε και τον έκανε να αποσυρθεί στην ησυχία, όταν επανήλθε τον οδήγησε στην αδιάλειπτη προσευχή για τον απλό λαό του Θεού, όλη την ανθρωπότητα, “όλο τον Αδάμ”.

ζ) Η προσευχή “υπέρ όλου του κόσμου” και η αγάπη προς τους εχθρούς κατείχαν κεντρική θέση στις διδαχές του. Παράλληλα έγραφε: “Ο άνθρωπος από τη φύση του είναι ευπαθής σαν το αγριολούλουδο. Όλοι το αγαπούν και όλοι το ποδοπατούν. Άλλοτε βρίσκεται σε δόξα και άλλοτε σε ατιμία. Όποιος, όμως, αγαπά τον Θεό, ευχαριστεί τον Κύριο για όλες τις θλίψεις και παραμένει ήρεμος και στην τιμή και την εξουθένωση”. Η πνευματική ακτινοβολία του Αγίου Σιλουανού καθρεπίζεται στις συγγραφές του γέροντος Σωφρονίου και αποτελεί σπουδαία παρακαταθήκη για την Εκκλησία.